

нытъ начертанія и ще заповѣда да са изпълнѣтъ, съгласно мѣсто тѣхъ, като не са прощава никому да са намѣсва въ подобнытъ.

Колкото отъ Моитъ подданицы, които сж отъ Грыцкыя народъ, рѣшѣтъ веднѣжъ да са оженѣтъ спорѣдъ тѣхнытъ обычаи, запретява са да идѣтъ да са женѣтъ и на друго мѣсто.

Никое отъ вліятелнытъ лица да не пренуждава священникъ да вѣнчава каква да е жена съ едного или другыго, противъ постановленіята имъ за туй, нито да притѣснява Патриарха или Митрополита, като иска отъ него извирженіе то на нѣкого священника и вмѣсто него, рѣкоположеніе то на другъ священникъ. Нека тѣ иматъ при другото и пълно право да афоресватъ за наставленіе и наказаніе, и никой да са не мѣси въ туй, що са касае до тѣхнытъ рѣшенія.

Монасытъ, които сж оставили мѣрскыя животъ, да не са скитатъ по волята си, но да има Патриархътъ, съ съгласіе то на Митрополитытъ, правото, да ги проводи на монастырытъ имъ, безъ да го възбранява нѣкой.

Когато Патриарсы и Митрополиты отъ други страны поискатъ да додѣтъ въ Цари-градъ за собственнытъ си работы, тѣ не можѣтъ нито да додатъ, нито да расправятъ работытъ си друго яче, освѣтъ чрѣзъ предварително позволеніе отъ Патриарха и Синода.

Когато, по слѣдствие на сѣдебно рѣшеніе, стане нужда да са улови нѣкой отъ Митрополитытъ или Монасытъ, неговото улавяне ще са дѣйствиува чрѣзъ Патриархіята.

Когато духовны лица безъ църква или монастырь са скитатъ отъ мѣсто на мѣсто и ставатъ причина на съблазнь, Патриархътъ и Митрополитытъ ще ги наказватъ, и испращатъ на монастырытъ имъ, спорѣдъ църковнытъ правила за туй.

Настойныцытъ на църквитъ и монастырытъ, които злоупотрѣбаватъ управленіе то на дохodyтъ на тѣзи заведенія,